

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der Gang paa Gang har dokumenteret, at han ikke har forstaaet Bestemmelsen i § 3 e, viser sig nu til min Overraskelse i Dag at have forstaaet det udmærket godt. Det viser sig paa den Maade, at han spørger: betyde de 6 Aar, som vedkommende skal have været Landarbejder ifølge Lovforslaget, ikke det samme som 5 før. Jo, selvfølgelig gøre de det, og jeg undres kun over, det ærede Medlem nogen Sinde har været i Tvivl derom.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Jeg vil, for at den højtærede Minister ikke vedblivende skal knibe udenom Spørgsmaalet, stille følgende bestemte Spørgsmaal: naar en Landarbejder f. Eks. den 1ste April 1908 vender tilbage til Landet efter at have opholdt sig i Byen i 2½ Aar, kan han saa ifølge denne Lov før 1ste April 1914 erhverve sig en Husmandslod? Jeg beder om et bestemt Svar fra den højtærede Minister og ikke denne stadige Kniben-udenom, som er den højtærede Ministers Styrke.

Jeg glæder mig over, at den forhenværende Landbrugsminister indrømmede, at han og den nuværende højtærede Landbrugsminister var uenige paa Spørgsmaalet om Ekspropriation, idet det ærede Medlem ikke gjorde noget Tilløb til at modsige mig. (Latter). Det lader til, at der er Forgrinere her i Salen endnu. Naar en Minister begynder, er der straks andre, der hjælpe til. Det misunder jeg ikke de ærede Medlemmer. Jeg ved ikke, om der er nogle af de Herrer, der have hørt en Benægtelse af, at den forhenværende Landbrugsminister tidligere har talt for og stemt for Forslaget om Ekspropriation fra Statens Side. Har den forhenværende Landbrugsminister benægtet det, eller har han undladt at benægte det? Hvad le saa de Herrer ad? Og har jeg saa ikke Ret, naar jeg paa- staar, at den nuværende Landbrugsminister bekæmper det, som den tidligere Landbrugsminister stemte for! Hvis ikke den højtærede Minister har Forstaaelse nok, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke vedkender sig, at han har talt ikke blot for Ekspropriation af Statsjord, men under visse Forudsætninger ogsaa for Ekspropriation af privat Jord.

Til det ærede Medlem fra Lejre (Ole

Hansen) vil jeg sige den simple Ting, at jeg ikke har talt om, at denne Lov er et Tilbageskridt uden naturligtvis i Forhold til det bestaaende. Det kunde han sige sig selv. Jeg har godtgjort paa flere Punkter, at der er Tilbageskridt, blandt andet ved det Spørgsmaal, jeg har rettet til den højtærede Landbrugsminister. Det kommer man ikke udenom. Men selv om man har den Opfattelse, at denne Lov er en god Lov, saa forekommer det mig, at en Rigsdagsmand er forpligtet til at følge saa meget med i Tiden og lytte saa meget til Røsterne fra Bondelandet, fra de Folk, som dette Lovforslag angaar, at man tager noget mere Hensyn til de Krav, de forlange opfyldte.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bransager: Jeg skal sige til den højtærede Landbrugsminister, at medens jeg meget vel kan forstaa, at man i sin Tid, da det drejede sig om at skabe de smaa Brug, vi hidtil have haft efter denne Lov, stod stærkt fast paa Spørgsmaalet ¼ pCt. mere eller mindre, saa fastholder jeg som min Opfattelse, at naar vi gaa saa vidt i denne Lovgivning, at vi skaffe Husmanden det Brug af passende Størrelse, hvorpaa han fuldt kan udnytte sin Arbejdskraft, da er det væsentligste ikke, om han skal give ¼ eller ½ pCt. mindre. Jeg er sikker paa, at hvis Husmanden faar Valget mellem de 5,400 Kr., som Landbrugsministeren vil lade ham raade over, og de 7,500, som ere Husmændenes eget Krav i den Henseende, saa tager han det sidste, selv om han skal give 3½ pCt., medens han kunde slippe med 3 pCt. for de første.

Jeg vil sige, at jeg tror overhovedet ikke, at vi naa denne Foranstaltning i det Omfang, hvori vi skulde naa den, hvis man vedblivende betragter dette Anliggende under Synspunktet af en Art Almisse eller Fattigunderstøttelse, og jeg tror, at dette skal siges ogsaa overfor Ministerens Omtale af det offentlige Fæste. Det offentlige Fæstes Indførelse — hvad Mangler det end ellers kunde have — vilde være en Foranstaltning, ikke til Gavn for nogle Hundrede enkelte nulevende Individuer i Samfundet, men det vilde bevirke, at der til Stadighed til Brug for de arbejdsvillige vilde henligge Jord, som de vilde kunne gaa ud og tage op til Dyrkning.

Tilsidst vil jeg sige, at naar man har